— Жив на світі комарик Зюзя. Звичайнісінький собі комарик-дошколярик. Але дуже непосидючий і неслухняний.

Всі комарики-дошколярики в комариному дитсадку слухаються вихователькуКомарію Комарівну, не пустують, не бешкетують. А Зюзя слухатись не хоче й тільки дзижчить зухвало:

— Я с-сам вс-се з-знаю! І вз-загалі, дуж-же с-слухняні нічого в ж-житті не дос-сягають. А дос-сягають с-саме нес-слухняні!

Це так його знайомий хуліган Трутень із сусіднього вулика навчив…

Одного разу полетів комариний дитсадок на прогулянку до лісу. Летять гарненько парами. Комарія Комарівна попереду. Весь час озирається і научає:

— Будьте, дітки, обережні! Не розлітайтеся! В лісі стільки всякої небезпеки…

А Зюзя, що летів, як завжди, позаду, без пари, на ті слова — аніякісінької уваги!

— Я с-сам вс-се з-знаю! — І гайнув між кущів.

Та раптом — тиць у щось! І — приліпився. Хотів одліпитись, але ще більше заплутався. Ой леле! Та це ж павутиння. Його павук Павуло Павулович між кущами напнув — на поживу чатує. Побачив він Зюзю, лапки радісно потер, захихикав:

— Хи-хи-хи! Попався! Дрібнота, правда, але на закуску для апетиту згодиться.

І вже йде, на павутинні погойдуючись, до Зюзі.

— Ой-ой! — закричав Зюзя. — Рятуйте!

Але Комарія Комарівна з дитсадком далеченько одлетіли, не чують.

Плаче Зюзя, репетує. А павук Павуло Павулович усе ближче та ближче…

Аж тут Комарія Комарівна обернулася:

— Де Зюзя?!

Комарики-дошколярики на всі боки роззираються. Нема неслуха. Зник, як булька на воді. Повернули вони щодуху назад.

А павук уже лапу до Зюзі простягає.

— Ой-ой-ой! — відчайдушне заволав Зюзя. — Пропадаю!

Почула Комарія Комарівна. Почули комарики-дошколярики. Почули та вже й побачили.

— Не підлітайте, дітки, близько! Це небезпечно! Я сама! — загукала Комарія Комарівна і мерщій до Зюзі. Схопила за крильця, тягне щосили. Та не може його з липкого павутиння вирвати.

А павук наближається й наближається. Радий, задоволений!

— Зараз і вихователькою, і всім дитсадком пообідаю! Хи-хи-хи!

— Хлопчики й дівчатка! — вигукнув тут найслухняніший комарик Макарик. — Нумо всі гуртом! За лапки берімося швидше!

Взялися всі комарики-дошколярики за лапки, Макарик за вихователькy вчепився. Та я-ак смикнуть!

Вирвали Зюзю з павутиння.

Павучисько тільки щелепами клацнув з досади…

Тепер Зюзя не пустує, не бешкетує, у парі з комариком Макариком літає і міцно його за лапку тримає.